

vzeti mora. Da za prvo potrebo dobí 10.000 gold. iz bankine podružnice, je dovolil zbor, da naredí župan menjico, katero podpišeta tudi odbornika Holcer in Sovan. — Po tem se je bral odpis knezoškofijskega ordinarijata, po katerem se ne dovoljuje naprava mrtvaških voz, češ, da katoliškim mestjanom ti vozovi niso po volji. Ta odpis, ki nasprotuje stvari, ki jo imajo glavna mesta in še celó manja mesta vseh dežel, je bil z veliko nevoljo zaslišán, in to temveč, ker dvombo izrekuje, da je mestni odbor orgán mestjanov ljubljanskih. Župan protestuje zoper tako mnenje, in ves zbor mu glasno pritrdi. — Po predlogu županovem je bil junaški admiral Tegethof, in po predlogu Horakovem župan praški dr. Belsky zavoljo izvrstnega vodstva o težavnem vojskinem času, ko so vse ces. oblasti bežale iz Prage, za častnega mestjana izvoljen. Na telefonično naznanilo je dr. Belsky odgovoril, da radosten sprejme to čast.

— V šolskem poslopji se pripravlja bolnišnica, če pride kolera v naše mesto. C. kr. deželna vlada in deželni odbor sta, gledé na to, da ni nikakoršnega drugega pripravnega poslopja, dovolila v to, in dotična komisija je izbrala take sobe, ki so obrnjene na dvorišče. Zraven deželne zdravstvene komisije za kolero, ktera ima pogostoma seje, sklicuje gosp. župan dr. Costa še posebej vsako saboto mestne okrajne komisije in magistratnega komisarja gosp. Sveteca v sejo, da se posvetujejo o vsem, kar je za obrano kolere treba.

— Že dohajajo iz Laškaga vojaki, kateri začasno ostanejo v naši deželi, menda tako dolgo, dokler ni mir sklenjen. V Ljubljano dobimo okoli 2600 vojakov in okoli 250 oficirjev; tudi Kranj, Novomesto in Postojna z okolicami svojimi dobijo po eno brigado, to je, po 2 regimenta pešcev, 1 regiment konjikov, 1 bataljon strelcev in 1 baterijo. Se ve, da pridejo vojaki tudi na kmete.

— Iz doklade „šolskega Tovarša“ od 15. t. m. smo izvedeli, da je visoko državno ministerstvo z odpisom od 18. aprila t. l. zastran uka nemškega jezika, ki ga znana okrožnica od 22. marca t. l. zopet vpeljuje v nižje naše ljudske šole, reklo od besede do besede to-le: „Kar se tiče podučevanja nemškega jezika v nižjih ljudskih šolah, naj se jako previdno ravná, da se nikdar in nikoli pravo izobraževanje mladosti ne žrtvuje jezičnim namenom. Tudi bodi načelo, da je pri vredovanji jezičnega uka najpred gledati na utrjene želje posameznih šolskih občin. A naj krepkeje se je postaviti proti nevarnemu pohotu ljudskih učiteljev po političnem in narodnem rogoviljenji, in kolikor le mogoče je čuti nad tem, da bodo učitelji samo svojemu poklicu živeli. Ako je treba v živih pokazati izgledih, da vlada ne bo trpela učiteljev, ki politikujejo, namesti, da bi le izobraževali za svoj poklic ter s tem šoli škodo delajo, naj se taki brez milosti ob službo denejo.“ — Tako velí ministerski odpis. Pač čudna so morala biti poročila, ki jih je prejelo visoko državno ministerstvo. Kako živo mora opisana biti želja in koprnenje našega kmetiča po izveličavni nemščini, da ministerstvo samo mora k previdnosti o postopanju s nemščino opominjati; kakošen mora biti popis politične in narodne rovarije naših učiteljev, da je vis. ministerstvo od teh pohlevnih dušic take grozne zapopadke dobilo! „Quod capita, tot sententiae,“ to je res že star pregovor; kaj pa pomeni g. Zavašniku in nekterim drugim politično-narodno rogoviljenje, to pa je tudi že davno znano. Pa hvala Večnemu: ljudje so obračali, Bog je obrnil!

— O knjigi, ki jo je našim slovenskim županom obljubil visokospoštovani naš rodoljub gospod

Winkler v Gorici, moremo zdaj to povedati, da knjiga bode zeló obširna, ker se na vse vse, karkoli utegne županu pod roko priti, natančno spušča. Ker pa je pri županovih opravih veliko tudi na cesarskih gosposkah ležeče, kam kaj spada, je gotovo bolje, da rokopis ne gré v tiskarnico, dokler ne vemo, kaj in kako se bode Avstrija uravnala. Pri tacih knjigah, ki niso le od danes do jutri, je pravo vodilo le to: „ne šušmari prehitro“ (festina lente)!

— Slovencem, ki razumejo tudi nemški, priporočamo sopet prav živo, naj se naročijo na dunajski časnik „Zukunft“, ker s tem podpirajo list, ki se tako dosledno in krepko poteguje za pravico in korist avstrijskega slovanstva. Ravno sedaj pa, ko se po končani vojski bode začel razvijati septemberski manifest, da pridemo do novega ustavnega življenja, ravno sedaj je živa potreba, da se čedalje bolj razširja vrli zgovornik naš, ker bo iz peresa veljavnega državnika prinašal marsikaj o notranjih avstrijskih reformah in družih važnih člankov. Ako se pomnoži število naročnikov, more ta časnik še večji postati in toliko več gradiva donašati nam na korist. Za mesec veljá 1 gold. 30 kr., za 3 mesece pa 3 gold. 50 kr.

Novičar iz domačih in ptujih dežel. ✓

Kakor se sliši, utegne mir s prusko vlado v kakih 8—10 dneh sklenjen biti. Z drugimi nemškimi vladami ga je Prusija že sklenila ali ga bode kmalu; tiste nemške države pa, ki je posedla, si bode prisvojila. Kar se tiče miru z Lahi, traja primirje do 9. septembra; al v tem času bodo razprave gotovo tako dognane, da sklepanje miru bode kmalu gotovo; zdaj gré razun tega, da se meja odloči med Avstrijo in Italijo, tudi zato, koliko odškodnine bode laško kraljestvo plačalo za avstrijske trdnjave na Laškem, koliko državnega našega dolga bode na-se vzelo in da naš cesar priznava laško kraljestvo. — Tistih 20 milijonov tolarjev, ki jih plača naša vlada pruski in jih ji pošlje v Prago, je spremilo 10 bankinih uradnikov in služabnikov v Prago, od kodar se prepeljejo v Berlin, kadar bode železnica gotova. — Ministerstvo je ukazalo, da tistim gospodarjem, katerim so bila zemljišča in poslopja poškodovana, živina vzeta itd. in so že zdaj v veliki potrebi, naj se brž dá nekoliko pomoči v denarjih, poleg tega pa tudi nakupi semenskega žita. — Koliko denarja je naša vlada vtaknila v nemško zavezo, da je po svojem deležu vzdržavala trdnjave nemške, armado zavezno, plačevala poslance, kancelarijo v Frankfurtu itd. itd., se vidi zdaj iz računa natančnega, ki znaša na leto in dan okoli 30 milijonov gold., ki bi jih bili mi domá tako krvavo potrebovali! Po pravici je tedaj, da sedaj saj zahteva odškodnino za to, kar je dala denarja za zidanje nemških trdnjav, za ktere ji vprihodnje ne bode več mar. — Komaj pa se je svet nekoliko pomiril, je počil glas, da cesar Napoleon, ker je mešetaril Prusii, zahteva zdaj tudi od nje povračila za to, in to s tem, da Prusija odstopi Francozki na reki Reni ves tisti kos dežele, ki je bil do 1814. leta francozki in je delal mejo med Francozko in Prusko, pa še nekoliko več. Pruska vlada pa ne dovoli v to poželjenje. Za zdaj je Napoleon nekoliko odjenjal od tega zahtevanja, — al odloženo ni pozabljeno; ko bode čas ugoden, se gotovo ponové te zahteve, in takrat utegne biti vojska med Prusijo in Francozko.

Kursi na Dunaji 21. avgusta.

5% metaliki 60 fl. 20 kr.

Ažijo srebra 125 fl. — kr.

Narodno posojilo 64 fl. 40 kr.

Cekini 6 fl. 3 kr.